

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatele: Š. K .**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Bc. Michaellem Kisem, advokátem se sídlem v Chomutově, ul. Kostnická č. p. 2916/16, PSČ 430 03, **a dalších účastníků řízení: 1) Magistrát města Chomutov**, se sídlem v Chomutově, ul. Zborovská č. p. 4602, PSČ 430 28, **2) Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí**, zastoupeného JUDr. Václavem Luřchou, advokátem se sídlem v Praze 3 – Vinohrady, nám. Jiřího z Lobkovic č. p. 2406/9, PSČ 130 00, **v řízení o návrhu na neplatnost voleb a hlasování do zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 10. a 11. října 2014,**

### t a k t o :

- I.** Návrh na vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 10. a 11. října se **zamítá**.
- II.** Návrh na vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 10. a 11. října se **zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 23. 10. 2014 se navrhovatel prostřednictvím svého právního zástupce domáhal vyslovení neplatnosti voleb a neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 10. a 11. října 2014.

Navrhovatel v návrhu uvedl, že voleb do zastupitelstva obce Křimov se zúčastnily dvě volební strany, a to Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí a Česká strana sociálně demokratická, přičemž Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí získali 547 hlasů, což je 50,05 % z celkového počtu odevzdaných platných hlasů, a tedy 4 mandáty. Naproti tomu Česká strana sociálně demokratická získala 546 hlasů, což představuje 49,95 % z celkového počtu odevzdaných platných hlasů, a tedy 3 mandáty.

Navrhovatel v návrhu namítl, že volební strana Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí v rámci předvolební kampaně užívala znak obce Křimov, ačkoliv k jeho užívání od obce Křimov neobdržela souhlas, neboť dle ust. § 34a odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), subjekty odlišné od obce mohou její znak používat pouze s jejím souhlasem. S ohledem na tuto skutečnost má navrhovatel za to, že volební strana Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí neoprávněně užívala znak obce Křimov, čímž došlo k porušení zákona, a tedy i k porušení rovné soutěže politických stran. Dle navrhovatele je totiž užití znaku obce způsobilé zajistit ve volebním boji výhodu. Pokud by tomu tak nebylo, tak by dle navrhovatele jistě k užití znaku obce Křimov nedošlo. Tento důvod dle navrhovatele platí tím spíše za situace, kdy jedna z volebních stran získá v zastupitelstvu většinu, o níž rozhodl pouhý jeden hlas. Vzhledem k těmto skutečnostem má navrhovatel za to, že došlo k porušení zákona a potažmo i k ovlivnění výsledku hlasování, pročež se navrhovatel domáhá, aby soud vyslovil neplatnost voleb a neplatnost hlasování.

Magistrát města Chomutova, jakožto další účastník řízení 1), k předmětnému návrhu ve vyjádření ze dne 29. 10. 2014 uvedl, že tento návrh je absurdní, a že důvody uvedené v tomto návrhu považuje za zcela iracionální. Magistrát města Chomutova v této souvislosti poukázal na ust. § 30 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), které považuje pro danou věc za směřodáté, neboť pouze v tomto ustanovení je upravena regulace volební kampaně pro volby do zastupitelstev obcí. V jiném ustanovení zákona o volbách již totiž nejsou obsaženy žádné další zásady a způsoby, které se týkají omezení volební kampaně. Ve vyjádření Magistrát města Chomutova taktéž uvedl, že provedl kontrolu hlasování ve volebním okrsku č. 1, tj. v obci Křimov, dle ust. § 12 odst. 1 písm. j) volebního zákona, přičemž z provedené kontroly, jež je součástí volební dokumentace, vyplynulo, že vše bylo v pořádku. Magistrát města Chomutova závěrem uvedl, že se nedomnívá, že by došlo k ovlivnění výsledku hlasování ve volbách do zastupitelstva obce Křimov.

Další účastník řízení 2), tedy volební strana Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí, ve vyjádření ze dne 30. 10. 2014 k předmětnému návrhu předně uvedl, že považuje za zásadní skutečnost, že navrhovatelem je manžel dosavadní starostky obce Křimov, tj. Soni Kališové, jež kandidovala za druhou volební stranu v obci Křimov, tj. za Českou stranu sociálně demokratickou. Dále uvedl, že si je samozřejmě vědom ust. § 34a odst. 3 zákona o obcích, nicméně zásadně popírá, že by došlo jeho jednáním k porušení rovné soutěže politických stran s poukazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 768/06. Proto i kdyby porušil ust. § 34a odst. 3 zákona o obcích, tak tato skutečnost nevyhnutelně neznamená, že případné porušení zmíněného ustanovení ovlivnilo výsledek voleb. Další účastník řízení 2) má naopak za to, že užívání znaku obce nebylo takové intenzity, aby bylo možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, tak že kandidát, jehož volba je napadena, by nebyl vůbec zvolen. Nadto se domnívá, že užíváním znaku obce pouze poukázal na to, že se jako jeden ze dvou volebních subjektů účastní voleb do zastupitelstva obce Křimov, k čemuž ještě doplnil, že znaku bylo z jeho strany užito důstojným způsobem, jenž byl adekvátní dané situaci. Další účastník řízení 2) je proto přesvědčen, že případné porušení zmíněného ustanovení zákona o obcích ještě není samo o sobě důvodem pro rozhodnutí o neplatnosti voleb a neplatnosti hlasování. Dle dalšího účastníka řízení 2) by bylo možno postupovat dle návrhu navrhovatele jen tehdy, pokud by se jednalo o porušení takové intenzity, jež by bylo schopno ovlivnit výsledky voleb, což však v tomto případě nestalo. Další účastník řízení 2) dále uvedl, že obec Křimov má 342 obyvatel, přičemž aktivní voliči

jsou při svém rozhodování ovlivněni zejména každodenní zkušeností s konkrétními kandidáty a bezprostředním kontaktem s nimi, a nikoliv tím, zda nějaká volební strana má ve svém volebním programu znak či jiný symbol obce. Případný „exces“ volební strany nemůže postoj jednotlivých voličů ovlivnit v tom směru, jak je prezentuje navrhovatel. Dle dalšího účastníka řízení 2) je legitimita zvolených kandidátů volební strany Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí nepopíratelná. Předmětný návrh pokládá za očividně zhrzenou snahu navrhovatele udržet jeho manželku v dosavadní funkci starostky obce Křimov. V této souvislosti bylo ze strany dalšího účastníka řízení 2) taktéž poukázáno na skutečnost, že volební strana, za níž kandidovala manželka navrhovatele, dostala bez jakýchkoliv problémů oprávnění užívat znak obce Křimov, když bylo naopak téměř jistotou, že „nepřátelské straně“ nebude tento souhlas udělen. Dle dalšího účastníka řízení 2) byla kromě toho starostka obce „propagována“ v zářijovém Občasníku obce Křimov, jenž byl na náklady obce vytisknut Českou stranou sociálně demokratickou, a který byl následně rozeslán do všech domácností obce Křimov. Pokud tedy v těchto volbách někdo „něčeho“ zneužil, nebyl to další účastník řízení 2), nýbrž volební strana, jež v obci Křimov prohrála o jeden hlas. Dle dalšího účastníka řízení 2) je proto s podivem, že navrhovatel přistoupil k podání tohoto návrhu, když dle jeho názoru právě Česká strana sociálně demokratická měla v rámci volební agitace „zneužít“, resp. „využít“, obecní peníze a znemožnit mu užívat v souladu se zákonem o obcích znak obce Křimov, a tím tedy porušit v těchto volbách rovnost stran. S ohledem na shora uvedené skutečnosti další účastník řízení 2) navrhl, aby návrh navrhovatele byl v celém rozsahu zamítnut.

Navrhovatel v následně učiněné replice ze dne 5. 11. 2014 k vyjádření dalšího účastníka řízení 1) uvedl, že tento postupuje nesprávně, pokud relevantní právní úpravu volební kampaně toliko zužuje na obsah volebního zákona, resp. pouze na jedno ustanovení. Dle navrhovatele totiž postup, kdy jeden z volebních subjektů v rozporu se zákonem využije symbol obce v rámci předvolební kampaně, lze bezesporu za určitých okolností posoudit jako narušení rovného boje politických stran, pročez navazující relevantní otázkou bude, nakolik zásadní takové protiprávní jednání bylo. Dle navrhovatele není možné a priori takovouto skutečnost odmítnout s poukazem na ust. § 30 volebního zákona, že z hlediska tohoto ustanovení bylo vše v pořádku. Navrhovatel dále nově poukázal na ust. § 30 odst. 3 volebního zákona, a to na skutečnost, že další účastník řízení 1) ve svém vyjádření k předmětnému návrhu uvedl, že vše bylo v pořádku, třebaže ve volebním programu účastníka řízení 2) bylo doslova zmíněno, že *„V průběhu voleb vás zveme na volební guláš do restaurace v Křimově“*, kdy dotyčná restaurace je ve stejném objektu jako volební místnost. Z této skutečnosti navrhovatel vyvozuje zjevné porušení zmíněného ustanovení. Závěrem se navrhovatel ohradil proti tomu, aby jeho návrh byl označován jako absurdní a důvody tohoto návrhu za zcela iracionální. K vyjádření dalšího účastníka řízení 2) pak navrhovatel v replice předně uvedl, že opakované poukazování na to, že navrhovatel je manželem dosavadní starostky obce Křimov, je zcela nepodstatné, neboť z hlediska práva podat příslušný návrh je tato skutečnost irelevantní. V obdobném smyslu se navrhovatel vyjádřil o dalších výrazech jako „zhrzená snaha“, pročez přístup dalšího účastníka řízení 2) nelze pokládat za věcný, neboť je ovlivněn osobní averzí. Navrhovatel rovněž poznamenal, že ačkoliv účastník řízení 2) se snaží porušení zákona o obcích bagatelizovat, má přesto za to, že k neoprávněnému užití znaku obce došlo s úmyslem získat výhodu. Zdůvodnění užití znaku obce považuje navrhovatel za zjevně účelové. Dle navrhovatele je zarážející, že za situace, kdy se v obci Křimov konaly toliko volby do zastupitelstva obce, bylo nezbytné ze strany dalšího účastníka řízení 2) poukazovat

na tak samozřejmou věc, a to ještě způsobem odporujícím zákonu, když v jiné situaci naopak další účastník řízení 2) spoléhá na zdravý rozum voličů. Dle navrhovatele existovaly i jiné a možná i jednoznačnější a především zákonné způsoby, jak na předmětnou skutečnost upozornit. Závěrem navrhovatel zdůraznil, že je zcela bez vlivu na udělování souhlasu s užíváním znaku obce Křimov, a proto výzva, aby se zamyslel nad tím, proč někdo souhlas dostal, a někdo naopak nikoli, je zcela nepřipadná, neboť svědčí o tom, že přístup dalšího účastníka řízení 2) není věcný nýbrž osobní. K tomuto navrhovatel doplnil, že je mu známo, že další účastník řízení 2) o užívání znaku obce Křimov vůbec nepožádal, a proto jeho tvrzení, že bylo téměř jistotou, že mu souhlas nebude udělen, je naprosto nepodložené. Navrhovatel uzavřel, že vyjádření obou účastníků řízení pokládá za bezpředmětná, když naopak svůj návrh považuje za důvodný, když jednak došlo k neoprávněnému užití znaku obce Křimov, a jednak k porušení ust. § 30 odst. 3 volebního zákona.

Podle ust. § 90 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je volební zákon, podle jehož ust. § 60 odst. 1 podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.

Před přistoupením k vlastnímu meritornímu projednání podaného návrhu na neplatnost voleb a neplatnost hlasování se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky bránící o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán v zákonné 10 denní lhůtě a navrhovatel byl k podání předmětného návrhu ve věci voleb aktivně legitimován, neboť byl v den voleb k trvalému pobytu přihlášen v obci Suchdol, která je částí obce Křimov, okres Chomutov, a byl zapsán v příslušném volebním seznamu.

Již v úvodu odůvodnění usnesení bylo zmíněno, že navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti voleb a hlasování do zastupitelstva obce Křimov.

Podle ust. § 60 odst. 2 volebního zákona návrh na neplatnost hlasování může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky hlasování.

Podle ust. § 60 odst. 3 volebního zákona návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb.

Z této právě předestřené zákonné úpravy obsažené ve volebním zákoně vyplývá, že návrh na neplatnost voleb a hlasování je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i zásadní intenzita této protizákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno důvodně předpokládat odlišné

výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku).

V souladu s ust. § 90 odst. 2 s. ř. s. jsou v řízení o návrhu na neplatnost voleb a hlasování účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s úpravou obsaženou v hlavě II volebního zákona Magistrát města Chomutov. Z obsahu návrhu pak dle soudu jednoznačně vyplývá, že navrhovatel napadá dosažený volební výsledek kandidátů za volební stranu Nezávislí kandidáti z Křimova. V souladu s výše citovaným ust. § 90 odst. 2 s. ř. s. je pak dalším účastníkem řízení i tato volební strana.

V daném případě navrhovatel v 10 denní lhůtě pro podání předmětného návrhu, která skončila v pátek dne 24. 10. 2014 v 16.00 hod., uplatnil toliko jednu námitku spočívající v tom, že v rámci předvolební kampaně další účastník řízení 2), tedy v předmětných volbách jediná protikandidující volební strana Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí, užívala znak obce Křimov, ačkoliv k jeho užití tato volební strana neobdržela souhlas. Tuto námitku soud vyhodnotil jako námitku, která má vazbu na navrhovatelův návrh na vyslovení neplatnosti předmětných voleb do zastupitelstva obce Křimov.

Ve vztahu k této námitce, která směřovala k průběhu volební kampaně je předně nutno poznamenat, že volební zákon sice obsahuje ustanovení, které se zabývá regulací volební kampaně, a to § 30, nicméně tato právní úprava obsahuje minimum pravidel týkajících se vedení volební kampaně. Uvedené ustanovení v odst. 1 zakotvuje zásadu rovnosti kandidujících volebních stran při využívání plochy pro vylepení volebních plakátů vyhrazené starostou, v odst. 2 pak upravuje zákaz zveřejňování výsledků předvolebních a volebních průzkumů v době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování a v odst. 3 zakazuje volební agitaci a propagaci v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí. Další zásady a omezení volební kampaně již nejsou ve volebním zákoně upraveny. Zákonodárce v době přijímání volebního zákona zřejmě nepovažoval vzhledem k charakteru průběhu volebních kampaní na komunální úrovni, které probíhaly do doby přijetí volebního zákona, za nutné nějak blíže volební kampaň upravovat. Později přijímané zákony regulující průběh voleb do různých veřejných orgánů či funkcí zřejmě pod vlivem společenského vývoje již obsahují regulaci volební kampaně v tom směru, že volební kampaň musí probíhat čestně a poctivě a nesmí být o kandidátech zveřejňovány nepravdivé údaje. Tento požadavek na volební kampaň se pak volebními předpisy i související judikaturou vine jako společný motiv pro všechny volby. Proto soud i přesto, že výslovně požadavek čestnosti a poctivosti a požadavek zákazu uvádění nepravdivých údajů o kandidátech nejsou výslovně ve volebním zákoně upravujícím volby do zastupitelstev obcí zakotveny, k těmto požadavkům při posuzování dané věci přihlédl jako k obecně platným zásadám.

Dále soud uvádí, že aby mohl případně vyhovět návrhu na neplatnost voleb, podrobí skutkový a právní stav přezkumu ve třech krocích. Zjišťuje, zda došlo k (1) nezákonnosti; dále hodnotí (2) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta či kandidátů, jejichž zvolení je napadeno, a konečně posuzuje (3) zásadní intenzitu této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k takovému jednání nedošlo, nebyl by kandidát či kandidáti zřejmě vůbec zvoleni

(srov. k tomu přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004 - 12, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 354/2004 a také na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

V daném případě soud neshledal, že by užití znaku obce Křimov v rámci předvolební kampaně ze strany dalšího účastníka řízení 2), tedy v předmětných volbách jediné protikandidující volební strany Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí, aniž by k tomu tato volební strana obdržela souhlas od obce Křimov, představovalo nečestně a nepoctivě vedenou kampaň, a tedy porušení volebního zákona, navíc v takové intenzitě, které by bylo způsobilé ovlivnit volební výsledky v předmětných volbách.

Při učinění tohoto závěru soud vycházel z mezi účastníky nesporné skutečnosti, že další účastník řízení 2) skutečně užíval v rámci předvolební kampaně v předmětných volbách znak obce Křimov, aniž by k tomu ve smyslu ust. § 34a odst. 3 zákona o obcích obdržel souhlas od obce Křimov. Nicméně v průběhu soudního řízení zároveň vyplynulo, že druhá protikandidující volební strana, tedy Česká strana sociálně demokratická, v rámci předvolební kampaně v předmětných volbách znak obce Křimov užívala, takže jednáním dalšího účastníka řízení 2) po faktické stránce nedošlo k porušení rovné soutěže politických stran, neboť obě dvě protikandidující volební strany získaly v předvolební kampani potencionální výhody z užití znaku obce Křimov. V této souvislosti nelze navíc nezmínit, že další účastník řízení 2) užil znak obce Křimov důstojným a neznevažujícím způsobem, který byl adekvátním dané situaci, když jej umístil na svůj předvolební leták, v němž prezentoval svůj volební program, navíc když název obce, jejíž znak užil, byl obsažen v názvu jeho volební strany. Směrem k dalšímu účastníku řízení 2) je ovšem třeba na druhou stranu poznamenat, že ani v období volební kampaně nepanuje „právní vakuum“, vyplňované výhradně volebním zákonem. I v období té nejžhavější volební kampaně si všichni její aktéři musí být neustále vědomi toho, že se mohou dopustit porušení řady právních předpisů nejen z oblasti volebního práva, ale také správního, občanského, mediálního či dokonce trestního práva, a že za toto porušení mohou být sankcionováni příslušnými právními předpisy. Postih za porušení ust. § 34a odst. 3 zákona o obcích pro užití znaku obce bez jejího souhlasu ovšem nespadá pod činnost volebního soudnictví.

V daném případě tedy došlo ze strany dalšího účastníka řízení 2) k porušení ust. § 34a odst. 3 zákona o obcích, avšak toto porušení zákona o obcích s ohledem na výše nastíněný skutkový stav dle názoru soudu nedosahuje takové intenzity, aby bylo možné se důvodně domnívat, že pokud by k tomuto porušení nedošlo, bylo by dosaženo jiného volebního výsledku. Právě vyslovený závěr soudu koresponduje i závěrům obsaženým v nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2006, sp. zn. I. ÚS 768/06, který je dostupný na [www.nalus.cz](http://www.nalus.cz) a v němž bylo vysloveno, že „...volební soudnictví je založeno na principu ochrany mandátu a ne každé zjištěné a prokázané porušení zákona musí nutně vést k tak závažným důsledkům, jakým je nezvolení voleného zastupitelského orgánu. Povinností volebního soudu je proto zkoumat, do jaké míry mělo nebo mohlo mít porušení zákona vliv na výsledek hlasování, který je nutno chápat nikoliv ve smyslu mechanického součtu odevzdaných hlasů v jenom volebním okrsku, nýbrž ve vztahu k účelu a cíli takového hlasování, kterým je rozhodnutí o zvolení konkrétních kandidátů...“. Navrhovatel by měl mít na paměti, že do rozhodnutí voličů jako suveréna soudní moc skrze volební soudnictví může vstoupit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly zřejmě způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát, jak vyslovil

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, který je dostupný na [www.nalus.cz](http://www.nalus.cz)).

Z výše uvedených důvodů proto soud ve výroku usnesení ad I. návrh na vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva obce Křimov konaných dne 10. a 11. října 2014 zamítl.

Dále soud uvádí, že navrhovatel v 10 denní lhůtě pro podání předmětného návrhu, soudu neposkytl jediné tvrzení, které by mělo vazbu k jeho návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování v předmětných volbách do zastupitelstva obce Křimov, když neoprávněné užití obecního znaku v rámci předvolební kampaně nejsou záležitostí vlastního průběhu hlasování, a tedy návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování, což ostatně našlo odraz ve skutečnosti, že touto námitkou se soud zabýval v rámci návrhu na vyslovení neplatnosti voleb. Námitky, které by mohly mít vazbu k návrhu na neplatnost hlasování, tedy nabízení volebního guláše dalším účastníkem řízení 2) v průběhu voleb (pozn. soudu – nutno rozumět v průběhu hlasovacího aktu) a to ve stejném objektu, kde se nacházela volební místnost, čímž údajně mělo dojít k porušení ust. § 30 odst. 3 volebního zákona, byly navrhovatelem prvně vzneseny až v jeho replice k vyjádření dalších účastníků řízení ze dne 5. 11. 2014, čili zjevně po uplynutí lhůty k formulaci jednotlivých návrhových tvrzení.

Navrhovatel by měl mít na paměti, že soudnictví ve věcech volebních je upraveno v hlavě II., dílu 4 s. ř. s. a v hlavě VII. volebního zákona. V těchto předpisech sice není výslovně zakotvena pro soudní přezkum voleb zásada koncentrace řízení, ovšem dle názoru soudu tento princip vyplývá konkludentně z obsahu jednotlivých ustanovení obsažených v uvedených předpisech. V ustanovení § 60 odst. 1 volebního zákona je výslovně uvedena desetidenní lhůta, ve které je možné podat návrh na neplatnost voleb, hlasování či volby kandidáta. Je nepochybné, že podání učiněné po uplynutí desetidenní lhůty je podání opožděné, které je třeba odmítnout pro opožděnost. V ustanovení § 90 odst. 3 s. ř. s. je pak dále uvedeno, že soud rozhodne usnesením, a to do dvaceti dnů poté, kdy návrh došel soudu. Dále je v citovaném ustanovení výslovně uvedeno, že jednání není třeba nařizovat. Ze stanovené poměrně krátké lhůty pro rozhodnutí a skutečnosti, že není nutno nařizovat jednání ve věci, vyplývá jednoznačně zákonodárcův záměr, aby ve věcech platnosti voleb, platnosti hlasování a platnosti volby kandidáta bylo rozhodnuto ve věci rychle a otázka platnosti výsledků voleb byla v krátké době postavena na jisto. Podmínkou rychlého rozhodnutí bez nařízení jednání je však to, že navrhovatel uplatní veškeré své námitky včetně navrhovaných důkazů již ve svém podání. Z uvedených skutečností tedy dle soudu vyplývá, jak již uvedl výše, že soudní přezkum voleb je ovládán zásadou koncentrační a proto není možno k námitkám uplatněným po lhůtě pro podání návrhu přihlížet, což dovodil i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004 – 91, které je publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 3/2005 a také na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Z tohoto důvodu se soud nezabýval opožděně uplatněnou námitkou ohledně nabízení volebního guláše dalším účastníkem řízení 2) v průběhu voleb a porušením ust. § 30 odst. 3 volebního zákona, která měla vazbu k návrhu na vyslovení neplatnosti hlasování v předmětných volbách, a proto ve výroku usnesení ad II. návrh na vyslovení neplatnosti hlasování ve volbách do zastupitelstva obce Křimov konaných dne 10. a 11. října 2014 zamítl.

Ve výroku usnesení ad III. pak současně soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle ust. § 93 odst. 4 s. ř. s. v soudnictví ve věcech volebních takové právo účastníkům nepřísluší.

O návrhu v souladu s ust. § 90 odst. 3 s. ř. s. soud rozhodl usnesením ve dvacetidenní lhůtě od jeho doručení bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z podání účastníků a z předložené volební dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování výsledky účastníků či svědků.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** podle ust. § 104 odst. 1 s. ř. s. věta před středníkem opravné prostředky přípustné.  
Usnesení nabývá právní moci podle ust. § 93 odst. 5 s. ř. s. dnem vyvěšení na úřední desce soudu.

V Ústí nad Labem dne 12. listopadu 2014

**JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.** v.r.  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Iva Tovarová